

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์ อสย 43:16-21

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ “พระองค์ผู้ทรงเบิกทางในทะเล ทรงสร้างทางเดินในน้ำเชี่ยว พระองค์ทรงนำรถรบและม้า ทรงนำกองทัพและนักรบที่กล้าหาญออกมา เขาเหล่านั้นล้มลงแล้วลุกขึ้นไม่ได้อีกเลย เขามอดดับเหมือนไส้ตะเกียงและสูญหาย

พระองค์ตรัสว่า “อย่าจดจำเหตุการณ์ที่ผ่านมาไปแล้ว อย่าคิดถึงเรื่องราวในอดีตอีกต่อไป ดูเถิด เรากำลังจะทำสิ่งใหม่ โดยแท้จริง เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นแล้ว ท่านไม่รู้ดอกหรือ เราจะเบิกทางในถิ่นทุรกันดาร เราจะทำให้เกิดแม่น้ำขึ้นในที่แห้งแล้ง แม้กระทั่งสัตว์ป่าก็จะถวายเกียรติแก่เรา คือหมาในและนกกระจอกเทศ เพราะเราให้น้ำในถิ่นทุรกันดาร และให้แม่น้ำในที่แห้งแล้ง เพื่อประชากรที่เราเลือกสรรจะได้มีน้ำดื่ม ประชากรที่เราสร้างไว้สำหรับเราจะร้องสรรเสริญเรา”

เพลงสดุดี

สดด 126:1-2,3-4,5-6

ก) เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำบรรดาเชลยกลับมาสู่ศิโยน เราเป็นเสมือนผู้อยู่ในความฝัน ขณะนั้น ปากของเรากำลังหวัเราะ ลิ้นของเรามีแต่เสียงโห่ร้องยินดี ขณะนั้น นานาชาติก็พูดว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่เพื่อเขาทั้งหลาย”

ข) ถูกต้องแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่เพื่อเรา และเรามีความยินดี

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดทรงเปลี่ยนสภาพของข้าพเจ้าทั้งหลาย ให้กลับดีเช่นเดิม เหมือนธารน้ำบริเวณเนเกบ

ค) ผู้ที่หว่านด้วยน้ำตา ย่อมโห่ร้องยินดีเมื่อเก็บเกี่ยว

เขาเดินพลาง ร้องไห้พลาง หอบเมล็ดพืชไปหว่าน

ยามกลับมา เขาโห่ร้องด้วยความยินดี นำฟ่อนข้าวกลับมาด้วย

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวก ถึงชาวฟิลิปปี พป 3:8-14

พี่น้อง นับแต่บัดนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกสิ่งไม่มีประโยชน์อีกเมื่อเปรียบกับประโยชน์ ถ้าคำคือการรู้จักพระคริสตเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงยอมสูญเสียทุกสิ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกสิ่งเป็นปฏิกุล เพื่อจะได้องค์พระคริสตเจ้ามาเป็นกำไรและอยู่ในพระองค์ ข้าพเจ้าไม่มีความชอบธรรมที่มาจากธรรมบัญญัติ แต่มีความชอบธรรมเพราะความเชื่อในพระคริสตเจ้า เป็นความชอบธรรมซึ่งพระเจ้าประทานให้ผู้มีความเชื่อ ข้าพเจ้าต้องการรู้จักพระองค์ รู้จักฤทธานุภาพของการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ ต้องการมีส่วนร่วมในพระทรมานของพระองค์โดยมีสภาพเหมือนพระองค์ในความตาย จะได้บรรลุถึงการกลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตายด้วย ข้าพเจ้ายังไม่บรรลุเป้าหมายหรือยังไม่สำเร็จ ข้าพเจ้ายังมุ่งหน้าวิ่งต่อไป เพื่อจะชวงชิงรางวัลให้ได้ดังที่พระคริสตเยซูทรงชวงชิงข้าพเจ้าไว้ได้แล้ว พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่คิดว่า ข้าพเจ้าชนะแล้ว ข้าพเจ้าทำเพียง

อย่างเดี๋ยวนั้น ลืมสิ่งที่อยู่เบื้องหลัง มุ่งสู่เบื้องหน้าอย่างสุดกำลัง ข้าพเจ้ากำลังวิ่งเข้าสู่เส้นชัยไปหารางวัลที่พระเจ้าทรงเรียกจากสวรรค์ให้ข้าพเจ้าเข้าไปรับในพระคริสต์เยซู

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญยอห์น ยอห์น 8:1-11

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จไปยังภูเขามะกอกเทศ เข้าตรูวันรุ่งขึ้น พระองค์เสด็จไปในพระวิหารอีก ประชาชนเข้ามาห้อมล้อมพระองค์ พระองค์ประทับนั่ง แล้วทรงเริ่มสั่งสอน

บรรดาธรรมจารย์และชาวฟาริสีนำหญิงคนหนึ่งเข้ามา หญิงคนนั้นถูกจับขณะล่วงประเวณี เขาให้นางยืนตรงกลาง แล้วทูลถามพระองค์ว่า “อาจารย์ หญิงคนนั้นถูกจับขณะล่วงประเวณี ในธรรมบัญญัติ โมเสสสั่งเราให้ทุ่มหินหญิงประเภทนี้จนตาย ส่วนท่านจะว่าอย่างไร” เขาถามพระองค์เช่นนี้ เพื่อทดลองพระองค์ หวังจะหาเหตุปรักปรำพระองค์ แต่พระเยซูเจ้าทรงก้มลง เอานิ้วพระหัตถ์ขีดเขียนที่พื้นดิน เมื่อคนเหล่านั้นยังทูลถามย่ำอยู่อีก พระองค์ทรงเงยพระพักตร์ขึ้น ตรัสว่า “ท่านผู้ใดไม่มีบาป จงเอาหินทุ่มนางเป็นคนแรกเถิด” แล้วทรงก้มลงขีดเขียนบนพื้นดินต่อไป เมื่อคนเหล่านั้นได้ฟังดังนี้ ก็ค่อย ๆ ทอยออกไปทีละคน เริ่มจากคนอาวูโส จนเหลือแต่พระเยซูเจ้าตามลำพังกับหญิงคนนั้น ซึ่งยังคงยืนอยู่ที่เดิม พระเยซูเจ้าทรงเงยพระพักตร์ขึ้น ตรัสกับนางว่า “นางเอ๋ย พวกนั้นไปไหนหมด ไม่มีใครลงโทษท่านเลยหรือ” หญิงคนนั้นทูลตอบว่า “ไม่มีใครเลย พระเจ้าข้า” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เราก็ไม่ลงโทษท่านด้วย ไปเถิด และตั้งแต่นี้ไป อย่าทำบาปอีก”

เมื่อเราพิจารณาในธรรม เรามักจะพบข้อบกพร่องและบาปในชีวิต แล้วเราก็จะมุ่งมั่นอยู่ที่การสำนึกผิด พร้อมกับขออภัยโทษจากพระเป็นเจ้า แต่พระเป็นเจ้า มิใช่บิดาที่จะนั่งบนบัลลังก์ แล้วใช้ความยุติธรรมเพื่อตรวจซึ่งน้ำหนักว่า ใครทำบุญทำบาปอะไรมาบ้าง ตรงข้ามพระเป็นเจ้าทรงใช้ความรักมองดูเรา และอยากจะได้ยินจากปากและหัวใจของเราว่า “ลูกคนนี่ของพระองค์ มีทุกข์มีสุขอย่างไรในชีวิต” ให้เรามั่นใจเถิด พระบิดาของเรา มิได้อยากรู้บาปบุญของเรา แต่ทรงอยากให้เราเปิดหัวใจบอกพระองค์ว่า เราทุกข์สุขอย่างไรในชีวิต...นี่คือความรักของพระองค์ต่อเรา ให้เราสนทนากับพระองค์ถึงทุกข์สุขในชีวิตของเรา กับพระเป็นเจ้าผู้เป็นบิดาของเราเถิด
